

„Poriadne si sa tresol do hlavy, Mark.“ Ukázala Markovi zdvihnuté prsty a spýtala sa ho: „Koľko prstov vidíš?“

„Chcela ma zabiť,“ zamumlal Mark.

Mama pozrela na mňa a na Pradeepa. „Tak čo sa tu stalo?“

A ja som sa počul vraviť tú najväčšiu lož na svete: „Mark bol k nám taký dobrý, že sa hral so Sami na pieskovisku a skákal s ňou na trampolíne.“

„Hopy, hopy, bác!“ pridala sa Sami, ktorá teraz skákala na trampolíne aj s kanvicou. Naklonil som sa a jemne som jej ju vzal z rúk.

„A Mark potom urobil kotrmelec a Sami to rozosmialo,“ pokračoval Pradeep a mal vlastne pravdu, pretože niečo také sa Markovi skutočne podarilo, aj keď o to nestál.

„Musel sa tresnúť do hlavy, keď spadol,“ povedal som.

„Ach, chudáčik,“ utešovala mama Marka a hľadila ho po hlave. „Ale čo to máte s tou rybkou?“

Pomohla Markovi vstať a on prešiel ku mne.

Zízal na Frankieho. Rybka sa začala metať ako šialená a oči jej zozeleneli.

„Pozri sa na tú rybu, mami,“ ukazoval Mark rozčúlene do kanvice s vodou. „Zošalela. Fakt sa ma pokúsila zabiť!“

S Pradeepom sme si vymenili rýchly pohľad. Nahlas sme prehovoriť nemohli, ale naše tváre vraveli, že potrebujeme novú farbu ovocných cukríkov, pretože na toto je aj Červený kód krátky.

Teraz sa mama na našu rybkú *nesmie* pozrieť. Videla by totiž, že Frankie je rybí zombík ako vyšitý. A potom by Markovi určite dovolila, aby ho spláchol do záchoda. Alebo by Frankieho

